

П'ЯТА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

(Мк. 10, 32-45)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.
Христос серед нас!
Дорогі брати і сестри!

Сьогодні завершується п'ятий тиждень Великого посту. На слідуючу неділю ми вже будемо святкувати вхід Господа Бога нашого в Єрусалим і відтак страшний тиждень.

В минулу неділю ми слухали навчання нашої Святої Церкви про прощення і покаяння. Наша Церква нам нагадувала, щоб Бог простив провини наші так як і ми прощаємо винуватцям нашим, тобто якою мірою ми міряємо, такою мірою і Господь Бога наш відміряє.

Сьогодні ми слухали слова Господа Бога нашого: “Ви знаєте, що ті, кого називають князями народів, панують над нами і старші їх правлять ними, а між вами нехай цього не буде, а хто хоче у вас бути старшим, нехай буде вам слугою і хто хоче у вас бути першим нехай буде рабом всіх”.

Тут Христос застерігає нас християн, щоб у Христовій Церкві, щоб у братерському суспільстві не було того, що діється в земних царствах, щоб не було між вірними Церкви Христової князів та правителів.

Христос навчає нас, що хто хоче бути старший нехай буде всім слугою, а хто хоче бути першим нехай буде всім рабом. І не тільки Христос це говорив, а Він всім Своїм життям показав яким повинен бути у Його Царстві той, хто хоче бути до Нього найближчим.

Ісус Христос – Істинний Бог наш, Цар неба і землі, як останній раб народився тут на землі, навіть не мав такого притулку як мають птахи та звірини говорить Євангелист Лука глава 9 стих 57.

Ісус Христос жив на землі не для того, щоб Йому всі служили, а для того, щоб Самому всім служити і віддати Свою душу за спасіння людей.

Протягом Великого посту ми відвідуємо церковні богослужіння, постимося, говіємо і молимося у відповідний час, але всім цим не вичерпуємо подвигу Великого посту.

Коли ми читаємо чи слухаємо Святе Євангеліє чи ж в дійсності ми розуміємо вчення Господа Ісуса Христа? Чи ми тільки хочемо сісти праворуч Найвищого Судді?

А без розуміння вчення Ісуса Христа і значення Великого посту як шляху до глибини душі, Великий піст втрачає своє значення.

Дорогі брати і сестри !

Протягом Великого посту ми шукаємо сенс свого життя, ми перевіряємо сенс нашого покликання і нашої професійної праці, ми перевіряємо сенс наших взаємин з іншими людьми та визначаємо наші обов'язки і відповідальності в нашому житті.

Нема ні праці, ні покликання, які не можна було б спрямувати на покращання життя людини, не з точки зору збільшення виробництва чи кращої його організації, а з точки зору духовних цінностей.

Ми повинні поглиблювати людські взаємовідносини, тому що ми, будучи людьми вільними, самі того не розуміючи, стали рабами тієї чи іншої соціальної системи, які поступово знищують духовні цінності.

Якщо наша віра має вічні цінності, то вона повинна перетворювати наше особисте і суспільне життя зсередини.

Багато людей думає, що для покращення життя потрібні зовнішні зміни умов життя. Але ми, християни, повинні довести світу, що зміна життя на краще відбувається завдяки внутрішньому духовному життю людини, тобто завдяки вірі і життю за вірою.

Одна чесна і совісна людина може зробити набагато більше, щоб змінити світ на краще, ніж численні надруковані на папері соціальні програми.

Наше суспільне життя зміниться на краще лише тоді, коли покращає духовне життя окремої людини і суспільства.

Чесна і совісна людина – це найкращий реформатор і революціонер, бо він реально змінює життя на краще.

І тому Великий піст має велике значення, бо він очищає духовне життя людини і суспільства. Великий піст – це час, коли людина ніби знову здобуває віру і життя у його Божественному розумінні і з чистою совістю готується стрічати Світле Воскресіння Господа Бога нашого Ісуса Христа.

Спілкуючись в молитві з Богом, ми розуміємо і відчуваємо серцем Його безмежну любов до нас і Його милосердя.

Апостол Лука навчає нас: “Чому дивишся на скалку в оці брата твого, коли колодки ж у власній оці не відчуваєш?” то ж “Будьте милосердні, як і Отець ваш милосердний. Не судіть, і не будете суджені; не засуджуйте, й не будете засуджені; простіть і вам проститься.

Дайте, то й вам дасться; міру добру, натоптану, потрясену, переповнену дадуть вам.

Якою бо мірою ви міряєте, такою й вам відміряють”.

Наша Свята Церква вчить нас, щоб ми пам'ятали і розуміли вчення Господа нашого Ісуса Христа. Щоб ми практикували в нашому житті заповіді Христа по рівність і братерство в нашій Церкві, а благодать Бога нашого Ісуса Христа і любов Бога Отця завжди буде з усіма нами.

Амінь.

Христос серед нас!